

## 35533 - Оё розигии волидайн нишонаи розигии Аллоҳ аст?

### савол

Шукри Аллоҳ, падару модарам аз ман комилан розиянд. Оё розигии онҳо нишонаи розигии Аллоҳ таъоло аз ман аст ва ё чӣ гуна мебошад?

### Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Ҳаққи волидайн бузург аст. Некӯй ба онҳо бо тавҳиду яктонастӣ якҷо омадааст. Шукру сипоси онҳо бо шукру сипоси Аллоҳ таъоло бо ҳам якҷоя ворид шудааст. Некӯй ба онҳо яке аз бузургтарин амалҳо ва маҳбубтарини он дар назди Аллоҳи бузург аст.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا .

(سورة النساء: 36).

**«Ва Аллоҳро ибодат кунед ва чизеро ба ӯ шарик насозед ва ба падару модар некӣ кунед».** (Сураи Нисо: 36).

Инчунин Аллоҳ таъоло фармудааст:

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا .

(سورة الأنعام: 151)

**«Бигӯ: "Биёед, то он чиро, ки Парвардигоратон бар шумо ҳаром кардааст, бароятон бихонам. Ин ки чизеро ба ӯ шарик қарор надиҳед ва ба падару модар некӣ кунед"».** (Сураи Анъом: 151).

Ҳамчунин Аллоҳ фармудааст:

وَقَصَى رَبُّكَ أَلَا تَغْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالَّدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَنْلَعِنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحْدُهُمَا أَوْ كِلَّاهُمَا فَلَا تَقْلِ لَهُمَا أُفْ}.  
-{وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾ وَاحْفِظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلُّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَيَّيْا نِي صَغِيرًا

(سورة الإسراء: 24-23)

«Парвардигорат ҳукм кард, ки ҷуз Ӧро напарастед ва ба падару модар некӣ кунед. Агар яке аз онҳо ё ҳардуи онҳо назди ту ба синни пири расанд, пас ба онон (ҳатто қалимаи) уф магӯ ва бар онҳо овоз баланд макун ва бо эҳтиром ба онон сухан бигӯ. Ва аз рӯи меҳрубонӣ дар баробарашон фурӯтан бош ва бигӯ: «Парвардигоро, ҳамон гуна ки маро дар хурдӣ тарбия карданд, (Ту низ) ба онон раҳм кун». (Сураи Исрӯ: 23-24).

Боз Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَوَصَّيْنَا إِلِيَّا إِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهُنَّا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُذْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَحِيطُ}. (سورة لقمان: 14)

«Ва ба инсон дар бораи падару модараш супориш кардем. Модараш бо нотавонии рӯафзун ба ў бордор шуд ва аз шир бозгирифтанаш ду сол аст. (Ва ба инсон супориш кардем) шукри Ман ва падару модаратро ба ҷо овар, ки бозгашт ба сӯи Ман аст». (Сураи Луқмон: 14).

Ҳадисҳо дар ин маврид хеле зиёданд, аз ҷумла ҳадисе, ки Бухорӣ (527) ва Муслим (85) аз Абдуллоҳ ибни Масъуд (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) ривоят кардаанд, ки мегӯяд: Аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) пурсидам: Кадом амал дар назди Аллоҳ таъоло бехтар аст? Фармуд: «Намоз дар вақташ». Гуфт: Сипас кадом амал? Фармуд: «Некӯй ба падару модар». Гуфт: Сипас кадом амал? Фармуд: «Чиҳод дар роҳи Аллоҳ».

Ҳамчунин аз Абдуллоҳ ибни Амр (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ривоят шудааст, ки мефармояд: «Ризои Парвардигор дар ризои падар ва ғазаби Парвардигор дар ғазаби падар аст». Ривояти Тирмизӣ (1821). Албонӣ ин ҳадисро дар "Ассилилату-с-саҳиҳа" (516) саҳех доностааст.

**«Ризои Парвардигор дар ризои падар аст».** Модар низ чунин ҳукм дорад, балки ў авлотар аст. Табаронӣ ҳадиси мазкуро бо лафзи зерин ривоят кардааст: **«Ризои Парвардигор дар ризои волидайн ва ғазаби Парвардигор дар ғазаби волидайн аст».** Поёни сухан аз китоби "Түхфату-л-аҳвазӣ" бо каме тағиирот.

Мановӣ дар китоби "Файзу-л-қадир" гуфтааст:

**«Ризои Парвардигор дар ризои падар ва ғазаби Парвардигор дар ғазаби падар аст».** Зоро Аллоҳ таъоло ба итоат ва эҳтиром намудани падар амр намудааст. Касе фармони Аллоҳро адо намояд, ба Аллоҳ таъоло некӯй карда ва ўро икром ва бузург донистааст, аз ин рӯ, Аллоҳ аз ў розӣ мегардад. Касе бар хилофи фармони Аллоҳ амал намояд, Аллоҳ бар ў ғазаб менамояд.

Ин дар ҳолест, ки падар бар хилофи амали парҳезгорон амр накарда бошад. Агар падар амр ба гуноҳ кунад, розигии Аллоҳ дар итоат накардани падар аст.

Ин таҳдиidi бузург ишора мекунад, ки уқуқи волидайн гуноҳи кабира аст ва дар ин бора далелҳои зиёде зикр шудаанд. Поёни сухан бо каме тағиирот.

Шумо зикр кардед, ки падару модаратон аз шумо розӣ мебошанд. Умединрем, ки он сабаби розигии Аллоҳ таъоло аз шумо бошад.